

5de zondag van de vasten C-cyclus

Jes. 43;16-21

Joh. 8;1-11

Je moet geen feministe zijn of een sympathisant van de #me too beweging om bij het begin van dit evangelieverhaal de wenkbrauwen te fronsen. Waarom brengen de schriftgeleerden en Farizeeën alleen de vrouw naar Jezus? Waar is de man met wie de vrouw betrappt werd? Voor alle duidelijkheid volgens de Wet van Mozes die we uitvoerig kunnen lezen in het Oude Testament meer bepaald in het boek Deuteronomium moest bij overspel de man even zwaar gestraft worden als de vrouw (boek Deuteronomium hoofdstuk 22 vers 22) En het is naar die Wet dat de schriftgeleerden en farizeeën verwijzen. Alleen is het raar dat ze enkel de vrouw bij Jezus brengen.

Dit toch even terzijde want zoals bij zovele evangelieverhalen nodigt dit verhaal ons uit om te peilen naar de diepte van het verhaal, naar het verhaal achter het verhaal.

De rode draad die doorheen heel dit verhaal loopt, is Jezus die geconfronteerd wordt met zondigheid: de zondigheid van de vrouw die de wet overtreedt en de zondigheid van de schriftgeleerden en Farizeeën die eigenlijk niet bekommerd zijn om het lot van de vrouw maar die de vrouw enkel maar gebruiken om Jezus ten val te brengen.

En hoe gaat Hij daarmee om? Noch het kwaadaardig opzet van de schriftgeleerden noch de misstap van de vrouw worden goedgepraat maar er wordt ook niemand veroordeeld.

Wel worden allen op hun eigen geweten aangesproken. Bekijk je eigen leven eens. En diep in 't eigen hart kijkend gaan de schriftgeleerden en Farizeeën stilletjes weg. De oudsten met de meeste levenservaring vertrekken eerst, de anderen volgen... tot de vrouw alleen met Jezus achterblijft. Ook voor haar geen veroordeling maar een "Ga heen en zondig niet meer".

Voor de vrouw geen dood maar een onverwachte kans voor een nieuwe start.

"Denk niet meer aan het verleden. Ik onderneem iets nieuws" Die woorden kreeg de profeet Jesaja van de Heer. Jezus maakt die woorden waar: geen veroordeling, wel vergeving!

Een nieuwe kans!

Gericht zijn op het welzijn en het geluk van de mens, en niet op zijn ondergang of afbraak. Is dit niet de opdracht, de zending, de roeping voor elk van ons als individuele christen gelovige maar ook als gelovige gemeenschap?

Elkaar niet blijven achtervolgen met het kwaad en de fouten van het verleden maar elkaar een nieuwe kans geven. Oog en oor hebben voor het goede. Wat goed is in de medemens naar boven halen en benoemen. Haar of hem aanspreken op haar of zijn goede wil.

En als we diep in 't eigen hart kijken dan weten we het wel:

in elk van ons zit goed én kwaad. En er zijn goede bedoelingen maar soms handelen we ook met bijbedoelingen die niet zo eerlijk zijn. Dat kwaad niet goedpraten maar toch onszelf en anderen er niet blijvend op vastpinnen, dat is de boodschap die we vandaag horen.

Jezus leerde ons God kennen als een barmhartige, liefdevolle God.

We kunnen en mogen met al ons kwaad voor die God gaan staan en bidden om ontferming en vergeving en ook voor ieder van ons is er dan dat Goddelijk woord uit het evangelie van vandaag: OOK IK VEROORDEEL U NIET. GA NU MAAR HEEN EN ZONDIG NIET MEER. Als dat geen Blijde Boodschap is!!!

Marie-Jeanne Speleman